

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznicih, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dajake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četr leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemam za četr leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Doprni naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vredajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 "gledališka stolpa".
Opravnitštvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v "Narodni tiskarni" v Kolmanovej hiši.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list vtorak.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Carigrad 7. sept. Telegrami Ali-paševi poročajo 6. septembra turško zmago pri Kozlovem. Rusi so bili čez Lom vrženi in izgubili 3000 mož, Turki pa 900. — „Havas“ poroča, da so bili Črnogorci pred Nikšičem teheni (?) in so popustili oblegovanje.

Bukarešt 6. sept. Včeraj je bil v okolini Ruščuka večji boj; precej potem so začeli Rusi iz Slobodzije streljati s kanoni na trdnjavu ruščuksko, Turki so streljali cel dan nazaj in bombardiranje traje še danes. — Pretečeno noč so rumunske baterije v Kalafatu zavrnile Turke, ki so se hoteli bližati Cinperceniju.

Vojska.

Pričakovali smo danes poročila, da je bila odločilna bitva pri Plevni, kjer so Rusi Osman-pašo z vzetjem Lovče uže od treh strani zajeli in bi ga uničili, ako ga zmagajo v bitvi.

Vsakako bodo menda morali to prej poskusiti, predno pride Mehemet-Ali-paša od Loma sem preblizu jim za hrbet. — Poročilo iz Šumle v „N. W. Tagblatt“, da se opira uže na Ruščuk in Dunav, je najbrž judovsko-nemška sleparija, en dan živa novinarska raca.

Telegram iz Carigrada, kakor ga je nam „Corr. bur.“ poslal, sicer natisnemo, ker dru-

zih telegramov nij, ali na carigradske baharije nij prerano verovati.

O moči obeh vojujočih strank, Rusov in Turkov, poroča „Pol. Corr.“ sledče date: Odkar je bila prva bitka pri Plevni, dobili so Rusi vsak dan 2—3000 mož pomoci, vsega skup blizu 100.000 vseh orožij skupaj. S tem pa zaradi izgub v bitkah in poboleznih stan vojske nij samo prinešen na prvotno stopinjo, nego je celo veliko večji, kajti izguba znaša le kakih 30.—40.000 mož. Daljne pomoči so uže na potu — in sicer: gardni kor, grenadirji in dve peš-diviziji s kakimi 100.000 kombatantov. Za službo v hrbitu armade se je uže početka t. m. polastilo 36 rezervnih bataljonov, in rezervni oddelki so se formirali v štiri armadne divizije. Razven uže poklicnih 180.000 domobranov prvega razreda jih je od taistega razreda še ravno toliko na razpoloženje. Poleg tega bode od 13. novembra t. l. do 13. januarja b. l. pravilno novačenje, katero bode to pot dalo 218.000 rekrutov. Zdaj stoji v Dobrudži 1½ kora in nekaj kozaskih polkov, vsega skup 40—45.000 kombatantov, potem mej Nikopoljem, Pirgosom in balkanskimi soteskami sedem armadnih korov po 25.000 kombatantov, brigade strelec, deset kozaških polkov, bulgarska legija, tretja in četrti rumunska divizija, sku-paj nad 200 000 kombatantov.

Tudi Turčija je v tem času urno iz vseh kotov svoje države zlekla vojake skup in jih proti Balkanu postavila, ob enem nove bataljone naredila in razvila moč, o katerej bi se ne bilo nikomur, ni prijatelju ni so-vražniku sanjalo. Zdaj-le ima na bulgarskem

bojišči formiranih: pod Osman-pašo pri Plevni 60.000 mož, pod Sulejman-pašo, južno od Balkana 50.000 mož, pod Mehemed-Alijem in Ahmed-Ejubom na črti Šumla-Ruščuk 100.000 mož, pod raznimi veljniki na črti Varna-Silistrija okolo 50.000 mož; vsega skupaj 260.000 mož, od katerih se morejo nekateri odstotki nekombatantov odsteti. Tej resničnej moči Turkov se pridružuje še mnogo neregularne druhalni, meščanske garde in rekrutiranje mladih in starih, ki ne stojé še ali pa uže več ne v vojaških letih. S tem je turško razvitje moči doseglo svoj vrhunc. A Rusem je pomoč in ukrepljenje tekar začelo dohajati, ono vedno raste in se množi. To znači sedanji razloček denašnje situacije mej ono pred enim mesecem.

Po bitvi pri Plevni je bilo jasno, da so Rusi bili preslabi, da bi Turke natepli. Vendar se je tudi slutilo, da Turki ne bodo mogli Rusov vreči. Kar se je takrat le slutilo, to kažejo denes dogodjaji. Stuvacija je dandanes v toliko še taista, ker si Rusi in Turki še vedno ravnotežje drže. Ob enem pa se more videti začetek onega stadija, ko Rusi dobivajo prevago. Zdaj se pač vidi, da je resničen izrek, da v vojski se meri moč. Inicijativo k odločilnemu vdarcu bodo začeli Rusi, in ta vdarec bode pokazal, kdo je krepkejši. A še dva faktorja se morata jemati v račun: prihajajoči pomočni oddelki, pa letni čas. Prvih se mora čakati, drugi pa odlaganja ne dozvoljuje, ker potlej pride slabo vreme in mraz. Bržkone se bode torej kmalu odločilo, katera stranka bode končno zmagala.

Ljubljana.

Osepnice in cepljenje koz.

(Konec.)

Koncem 18. veka so osepnice hudo razsajale, a kmalu začetkom 19. veka so začele pojnenjati ter so potem za nekoliko let popolnem izginile. To izginjenje se je pripisovalo Jennerovi iznajdbi in sedaj se je Jennerovo cepljenje stoprv prav razširilo.

Ali žalostna skušnja je kmalu vse drugače učila. Osepnice se nijsamo zopet z nova prikazale ter začele še huje razsajati, kakor popred, napadale so tudi cepljence ravno tako, kakor necepljence, temveč nahajajo se v zgodovini cepljenja žalostni izgledi, kako so se prenesle cepljenjem kužne in ostudne bolezni.

Sedaj se nekoliko drugače cepi, kakor za Jennera. Cepivo od krovjih vimen je pošlo, ali se teško od roke tje prenese, zato se sedaj cepi od roke do roke, cepivo iz cepilnega

mehurčka se prenese na roko drugih cepiti se imajočih osob.

Cepljenje koz je sedaj po svetu uže jako razširjeno, skoraj povsod zahtevano, v mnogih slučajih treba spričevala, da ima kdo kozje stavljene.

Vendar je tudi uže tabor protivnikov nastrel, kateri se odločno cepljenju protivijo, in kateri zahtevajo, da se vsako posilje odpravi ter se nikomur skrb za svoje zdravje in svoj život zakoni ne omejuje. Ti protivniki so nastali uže za Jennera, a dandanes so mej njimi i možje, ki so po 25 let in po veliko tisoč ljudi cepili. Navajam samo nekatera imena: Collins, Epps, Herrman, Hamernik, Lorinser, Nittinger, Oidtmann, Pearce, Roser in dr., vsi doktorji zdravilstva.

Jenner je trditev, da cepljenje koz proti osepnicam celo življenje varuje, nekoliko prenaglo izrek, ker on še nij imel nikakove skušnje. On bi bil moral mnogo cepljencev do njihove smrti opazovati, potem bi bil stoprv v stanu svojo sodbo izreči.

Zdravniki so se tudi o tem pozneje dru-

gače prepričali ter so skrčili to dobo na pol življenga, pozneje na 10, na 7, na 5 let, a nazadnje so morali sami priznati glede na vsakdanje skušnje, da cepljenje koz proti osepnicam čisto nič ne varuje. Vendar so našli izgovor, da ono bolezen pomanjšava in ublažuje, česar pa še nikdo nij dokazal in se to ne more ublaževanje imenovati, da leto za letom tisoče cepljencev za osepnicami umre.

Tudi se je človeštvo varalo v nadi, da bode cepljenje osepnice popolnem uničilo. Ako-ravno so kmalu po Jennerovi iznajdbi osepnice pojenjale, to vendar cepljenje nij moglo proučiniti, ker je bil takrat na Angleškem izmej tisoč ljudi eden cepljen, po drugih deželah še manj, in vendar so tudi tam izginile, kjer nikdo nij bil cepljen.

Zdravniki, ki cepljenje zagovarjajo, si mislijo, da stavljene koze osepnice nadomestujejo, da ena bolezen drugo izključuje. Ta nauk je puhel, neistinit, skušnja ga je zadosta ovrgla. Tudi ga še nikdo nij dokazal, da-si je bilo za to razpisano darilo od 1000 zlatov.

Iz državnega zborna.

Z Dunaja 6. septembra. [Izv. dop.]

Prvi predmet, o katerem se ima državni zbor v tej sesiji posvetovati, je reforma nekajih direktnih davkov, katera reforma pa ne obsega niti vseh davkov, niti nij stalna, ampak samo za čas, dokler se ne spremeni celi davkarski sistem. V tem smislu je vlada predložila svoje nasvete, a splošno mnenje je, da nameravajo, — ako se ta reforma sprejme, potem celo delo prenaredbe gruntnega davka opustiti, ker se ne upa premagati težav, ki se kažejo pri regulirani gruntnega in drugih davkov. Zato je tembolj opreznim treba biti proti predloženej reformi, da se ljudstvu ne nalaga še novo breme, stara bi se pa ne olajšala. Cela stvar je tako zamotana, a pravo jedro se lehkodá najti. Naš državni budget kaže vsako leto deficit od 20 do 30 milijonov gold. Vedno nove dolgove delati, ne gre; treba tedaj državne dohodke povišati. Pri nas je uže taka navada, da se le zmirom misli na povekšanje dohodkov, znižanje stroškov pa se kot nemogoče smatra.

Tako torej se želi naložiti novi personalni prihodninski davek (Personal-Einkommensteuer), katerega bi moral vsak plačevati, kdor ima na leto več, nego 600 gld. dohodka. Odsek je znižal najnižji dohodek na 400 gold. Na drugi strani pa je vlada nasvetovala, da se zniža gruntni davek za 10 odstotkov in nekoliko tudi hišni davek. Na prvi pogled bi se tedaj kazalo, da se namerava manjšemu gruntnemu posestniku neko olajšanja podariti, s prihodninskim davkom pa zadeti mnogo premožnih, ki dozdaj od svojih prihodkov niso davka plačevali. Poslednje se bi res zgodilo, a najbrže ne v tej razmeri, kakor si nekateri mislijo, kajti največji znesek novega davka bodo plačevali naši, rekel bi, srednji krogi, to je meščani in tudi najbrže velika večina kmetov. Komisije bodo namreč kaj hitro zračunile, da ima ta ali ta gruntni posestnik 400 gld. letnih prihodkov, in hajd bo moral plačati štiri ali petkrat več, nego se mu bode odpustilo od gruntnega davka.

Pa tudi v teh slučajih, kjer kmetu ne bodo plačevati prihodninskega davka, je 10% odpust na gruntnem davku le navidezen. Dozdaj so se namreč deželne, okrajne in občinske priklade naložile tudi na sedanji prihodninski davek, na katerega mesto stopi v prihodnje novi personalni prihodninski davek. Glede tega pa postava veleva, da je on čisti državni davek, ter da na njega dežela, okraji in občine ne smejo svojih procentov nalagati. Nasledek tega je, da v prihodnje ostane za nalaganje deželnih itd. priklad, skoro samo gruntni davek. Če se pomisli, da priklade znašajo vse skupaj uže v mnogih deželah do 100 in več odstotkov, potem si vsak lehkod zračuna, da se gruntnemu posestniku po tej reformi davek ne bode znižali, ampak skoraj gotovo še povekšali.

In še nekaj je treba omeniti, kar nekako čudno osvitjava to novo davkarsko reformo. Dozdaj so namreč c. kr. uradniki plačevali svoj prihodninski davek po posebni škali, tako, da je do 1000 gl. se plačal 1%, od 2000 gl. 2%, od 3000 gl. 3% in tako dalje od 10.000 gl. 10%; tedaj nižji uradniki v manjši razmeri nego višji. Postavim, uradnik z 1000 gl. plače je imel prihodninskega davka 10 gl. plačati, kak dvorni svetovalec s 7000 gl. je pla-

čal 490 gl., minister s 10.000 gl. redne letne plače pa 1000 gl. davka. Zanaprej spadajo tudi uradniki mej splošno postavo, ter se jim bo davek dosti znižal, zlasti visoko plačanim; dvorni svetovalec bo potem k večjemu plačal kar 150 gld. namesto 490 gld., minister pa namesto 1000 gld. le kakih 200 gld.

O tej stvari se je govorilo v odseku in oposicionalni poslanci so nasvetovali, naj ostane glede uradnikov pri sedanjem uredbi, ker so uradniki tako dobro plačani, da lehko zgrešijo teh zneskov za davek, a večina odseka temu nij pritrdirila.

Kritiko o tej reformi davkov si tedaj lehko vsak sam dela, oposicija v državnem zboru pa je ne glede na politično stališče uže iz teh zgoraj navedenih razlogov opravičena, da glasuje proti takej reformi davkov.

Trgovinska pogodba z Nemčijo.

Kot najnovejšo remeduro, s katero naši nemški ustavoverci tolažijo industrijo, imenujejo trgovinsko pogodbo z Nemčijo. Navadno ljudje mislijo, da je vsaka trgovinska pogodba uže velikanska dobrota, da imata pri takih pogodbah oba dela dobiček in da avtonomna colnina pomeni, odreči se vsem dobičkom, kateri imajo kupčijske pogodbe.

Ali je pa tudi res, da imata pri kučkih pogodbah oba dela dobiček? Oni, kateri to trdijo, gledajo na Anglico, katera je res pri vsakej kupčijski pogodbi veliko, veliko dobila. Pa naj bi si ti gospodje ogledali tudi druge kontrahente, in dvomimo, da bi še ostali pri prvem mnenju. Anglija je res dobila, ali uzrok temu je bil, ker je ona vedela, kaj hoče, in kaj jej koristi; drugi kontrahenti takih pogodb pa so bili sto let ostali za njo.

Enako se godi tudi pri nas. Razprave o kupčijski pogodbi vodi na Nemškem slavni Delbrück, najboljši kupčijski politikar na Nemškem. Koliko ima naša industrija od te pogodbe pričakovati sledi uže iz tega, da so Nemci izrekli, da od terjatev, oslanjujočih se na pogodbo od leta 1868, ne morejo odjenjati in da je lansko leto Delbrück deputaciji nemških velikih obrtnikov obeta, nemškej industriji Avstrijo — odpreti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. septembra.

Iz državnega zborna pojasnjuje položaje denašnji naš uvodni članek.

Iz Reke poroča telegram, da je cesarjevič Rudolf od tam odšel 6. septembra in odplul v Pulu, gledat avstrijsko vojno brodovje.

Oficijski listi potrjujejo, da je general Franjo Filipović namenjen biti naslednik Mollinaryev. Hrvatski listi poročajo, da je Filipović naroden Hrvat.

Hrvatski poslanci so v kljubu sklenili vprašanje združenja vojne krajine s civilno Hrvatsko v saboru poprijeti. V kakih oblikah, to nij še jasno. — V saboru je Folnegović interpeliral vlado, kaj misli proti temu storiti, da je magjaronska druhal v Reki ob priliki dohoda cesarjeviča Rudolfa hrvatsko zastavo v blato teptala.

Vnjamje države.

Ruske novine enoglasno govoré, da ga nij človeka v Rusiji, ki bi z vsem navdušenjem ne bil za to, da se vojna do konca izvede v ruskem smislu. Nazadnje se bomo še mi smijali, ne Evropa, pravijo.

Umrl Thiers se torej na državne stroške pokopava. — Levica senatorjev je izdala do francoskega naroda proglašenje, v katerem

slavi zasluge Thiersove za domovino. — Marshal Mac-Mahon je svoje potovanje v jug zgradil pogreba odložil na nedeljo. — Uradni časnik prinaša poročilo ministra Fourtou-a do Mac-Mahona, v katerem ta slavi Thiersa, da je pol stoletja dolgo delal Francoskej čast in jej služi kot pisatelj, govornik, državnik, povsod prvak. Zarad tega se mora na grobu temu možu vse česti izkazati. — Pogreb bude najbrže jutri v soboto. — 20.000 vojakov bodo spremljalo sprovod.

Bismarck in Andrassy se snideta, karor zdaj oficijozi pišejo, sredi tega meseca. Ali v Gasteinu ali drugje, nij še povedano. Tega shoda se naši prusijani vesele preveč, ker mu probilo veljave pripisujejo.

Iz Berlina se piše, da se tamošnji odločilni Nemci sicer veselé, da se v hudi bojih in dolgej vojski Rusija slabí, da pa bodo vendar z Rusijo glasovali in proti Turčiji, kadar se bode mir sklepal, kar ne bode se tako brž.

Dopisi.

Iz celjskega okraja

5. sept. [Izv. dop.] Nič novega, ampak nekaj starega bi rad povedal. Močno napak je, da naše učiteljske moči pri naših slovenskih šolskih listih tudi dvojimo in cepimo. Malo nas je, pa še tisk smo razkosani. Dva šolska lista „Učiteljskega tovariša“ in „Slov. Učitelja“ imamo; zakaj bi se ne združili, in slovensko učiteljstvo bi složno, naj si bode kranjsko ali štajersko, goriško ali primorsko, veselo seglo po enem listu?

Ali nemamo vsi učitelji s šolsko deco eno in tisto namero, namreč jo izobraževati in z zdravimi načeli izrejevati? Z vsemi drugimi misli, kot: kar je za „Kranjca“ nij za „Štajerca“ in narobe, z osebnostimi, raznimi pred sodski pa na stran. — Prenapetnež bode rekel: Da, „Uč. tovariš“ je „klerikalnega“ mišljenja, drugi prenapetež pa bode „Slov. učit.“ liberalstvo očital.

Ali učiteljstvo in duhovenstvo naj v prijaznosti složno delujeta. Vmes bodi rečeno, da je tudi „Slov. Učitelj“ cerkvi in duhovenstvu prijazen, vsaj še nij bilo v njem zoper taisto nikdar žal besede.

Zjednimo „Učitelja“ z „Učit. Tovarišem“, kateri uže od 1861 neprenehoma izhaja, — prej ko mogoče!

Povsod, na Kranjskem, Štajerskem, Goriškem, v Istri in okolo Trsta so izvrstne perešne moči, ki bi za „Uč. Tov.“ pisale vsakovrstnih rečij, in tako bi bil ukrepljen „Učit. tovariš“ podvojeno res prav dober in zanimiv šolski list; učiteljem bi bilo pa v duševnem in gmotnem obziru vstreženo. Ako bi se tako nove duševne in gmotne moči „Uč. Tovariš“ krepko in vstrajno, brez vsakega obotavljanja pridrnžile, bi li ne mogel tudi trikrat na mesec izhajati? — Učitelji, preudarite blagovljeno pa z odjenljivostjo to besedo.

Združljivec.

Od hrvatske meje 4. sept. [Izv. dop.] Vsakemu avstrijskemu državljanu, kateremu je mar za blagost države, posebno pa vojaškim krogom pristredni list „Neue freie Presse“ prinaša v številki od 31. avgusta članek, v katerem izreka kako nesramno željo, da bi se politični general Mollinary ne vrnil več na svoje mesto. Dalje psuje to glosilo nemških ustavovercev generala Rodiča in Mollinarya kot nesposobna, ki naj bi se odpravila itd. „Militär Zeitung“ prinaša v številki od 1. sept. na to obrekovanje sledeči članek: „N. fr. Pr.“ torej očita slovanskima generaloma, da nijsta germanizatorja,

in vladu, da imenuje v slovanske provincije take generale za komandante, kateri umejo želje in jezik podložnega si ljudstva. Mi dajemo vladu popolnem prav, da imenuje ze slovansko krajino Slovana za komandanata, in sicer tacega generala, katerega človekoljubje bode rodilo vladu tisočkrat boljši sad, nego najostrejše postopanje neslovanskega poveljnika. Zelo smešno je pa takozvanima političnima generaloma očitati, da nijsta germanizatorja, kakor tudi to, da umeta boljši službeni opravilnik, kakor Götheja in Schillerja.

Avtstria pozna svoje germanske generale! Mi potrebujemo le dobrih avstrijskih generalov; našej dinastiji zvestih mož, kateri skrbé za blagost in skupnost naše monarhije. In taka možaka sta Rodič in Molinary! Avstrijanca z dušo in telom, izvrstna in cesarju zvesto vdana vojaka. Ali vesta mnogo citatov iz Götheja in Schillerja, tega sicer vemo, — a če jih tudi ne umeta, se nam to nikakor ne zdi napačno. Ako se predzrne „N. fr. Pr.“ hrvatskega narodnega junaka Jelačića citirati kot strašilo in se hudovati nad Molinaryjem, da se ravna po Jelačiću, mu s tem nevedoma podaje izvrstno spričevalo. Znano nam je, da ime Jelačić nejubo doni po ušesih tistih, kateri so leta 1848 stali za barikadami proti Avstrijci. Ta istim Avstrijcem pa, kateri so se ob času revolucije zvesto zbirali okolo črno-rumene zastave, bode ban Jelačić vedno velikansk junak in patriot, kateremu je Avstria dolžna ohraniti spomin o Rodiču in Molinaryju, naj se le potolažita zavoljo večletnih napadov tega lista — ona nijsta edina, katera se ne ravna po pravilih avstrijskih germanizatorjev.

Domače stvari.

(O zjednjjeni slovenskih časnikov) piše v zadnjem „Slovencu“ nov dopisnik, ki je sicer za zjednjjenje, a mej drugim naglaša, da (kar se je uže večkrat v „Sl.“ bralo) so od kraja „vsi rodoljubi“ podpirali „Slovenski Narod“. To je zmota. Naše knjige same kažejo, da je „Slovenski Narod“ prva tri leta manj naročnikov imel, kakor jih ima zdaj, in tudi manj, kakor tačas, ko se je iz Maribora v Ljubljano selil. Sovražnikov je pa v domačem taboru imel, uže predno se je rodi, in to hude. O tem pa obširnejše nečemo govoriti, ker bi bilo neplodno in morda celo kvarno. Le pustimo za zdaj preteklost, borimo se za zdanost in bodočnost. A naš arhiv hrani dovolj pisem in dokazil, iz katerih bode enkrat podrobni zgodovinar naše male narodne borbe videl, kako je bilo zadnjih 10 let za našimi kulismi.

(„Slovensko učiteljsko društvo“, „Narodna šola“ in „vdovsko učiteljsko društvo“ bodo zborovala v 27. septembra v Ljubljani.

(V ljubljanskih čitalnicih) bode jutri predstavljanje umetljnice v magiki, g. Karoline Felbinger.

(V Zagreb) je šlo denes več udov tukajnjega društva veteranov udeležit se blagoslavljanja zastave hrvatskih veteranov.

(Iz sv. Lenarta v slovenskih Goricah) se piše „Uč.“: 2. avgusta je obhajalo učiteljsko društvo šent-lenartskega okraja pri sv. Trojici svoje zborovanje. Tega zpora udeležila se je večina udov. Se ve, da je k temu ugodno vreme dosti priporočeno.

Začetek zborovanja bil je napovedan o 9^{1/2} uri v šolski sobi, a ker se je nekaj gg. udov zakasnilo, otvoril je predsednikov namestnik, g. S. Ješovnik skupščino poldrugo uro pozneje s prijaznim nagovorom. Potem so se prečitala došla pisma „dunajskega učiteljskega društva“ o zavodu zapuščenih otrok in disciplinarnih sredstvih v narodnej šoli.

(O g. K. Seidlu) dež. in drž. poslancu za slovensko okolico mariborsko prima tudi dunajski „Vaterland“ od četrtega podroben dopis, kakov čuden poštenjak je. Radovedni smo, ali bodo drugi državni poslanci kaj storili, ali pa bodo take ljudi mej soboj trpeli?

(V Ptuj) je danes in jutri slavnosten shod požarnih straž. Radovedni smo, če se bode tudi tam tako pazilo, da ne pada kaka „politična“ beseda, kakor se pri naših shodih zdaj pazi.

(Grozdnit ustrezen.) 24. avg. sta dva človeka hotela krasti grozdje v Hrastovškem vinogradu; vinogradnik, ki je zločinka dobro poznal, je hotel ju s klicanjem pregnati in ker se tega vstrašila nijsta, je vinogradnik za njima ustrelil, ter hudobnega tako zadel, da je ta, še nekoliko korakov storivši, mrtev se zgrudil na tla. Bil je ta zločinec zarad svoje divnosti obče znan, nihče pred njim nij varen bil, ker je vedno z velikim nožem in pištolem oborožen okolo hodil, pred nekaterimi tedni je celo v tukajnjem cerkvenem zvoniku nekega fanta z nožem tako dregnil, da se je krv curkoma vlila; bil je sicer zarad tega obsojen, pa je sedaj poprej umrl, kakor je ovo kazenski stopil. Kakor je živel, tako je umrl, pravijo ljudje; dobro, da ga nij več!

(Hlev zgorel.) Od sv. Marjete pri Pesnici se piše: V petek 24. avgusta je ogenj popal hlev Jurja Mulca v Loženah. O polu dne je začelo v hlevu goreti in v nekaterih trenotkih je bil veliki, sè slamo kriti, leseni hlev ves v plamenu. Zgorel je lep in drag žrebec; kobilo z malim žrebetom so sicer oteli, vendar od ognja hudo opečeno. Zgorela je vsa uže spravljena živinska krma, škode razun hleva je više 800 gld.; k sreči je hlev bil zavarovan. Hišna poslopja, katera so le nekoliko korakov od hleva oddaljena, so z velikim trudem rešili.

Razne vesti.

(Pojemanje) Ko je baron Jurij Sina pred 20 leti na Dunaju umrl, zapustil je svojemu sinu 80 milijonov goldinarjev. Sin je umrl lansko leto spomladi, zapustivši samo 40 milijonov še; a zdaj so premoženje še enkrat cenili, in sicer na 25 milijonov. V to zupuščino se deli pet dedičev.

(Požari) 30. avgusta t. l. je pogorela vas Potok v občini Moslavina. 30 hiš in 70 poslopij je pogorelo. Poleg tega je zgorela tudi neka ženska, ki je svoje blago hotela iz ognja rešiti. Cel dan do trdne noči so ljudje gasili, pa vendar nij vse skup nič pomagalo, kajti hud vihar je gnal ogenj na vse strani. — 1. septembra pa je v Obedišči, v občini Križ, bil požar; pogoreli ste dve hiši zadruge Vupoglavcev s hlevi vred, 10 goved in 20 preščev. Uradniki županstva so gasili in njihovemu krepkemu delovanju se je zahvaliti, da se požar nij razširil.

(Otročja šala.) V Sarošpataku na Ogerskem je prala neka tamošnja ženska perilo. Tam je tudi 8–9 letna hčerka te žene kopala se. Ta je za norce začela na pomoč klicati in se je skrila za nekaj časa pod vodo. Mati nij vedela, da otrok zna dobro plavati, tekla je otroku na pomoč proti plitvej vodi, kjer je dekletce skrilo se pod vodo. Nekoliko

od brega proč pa materi naenkrat zmanjšata, žena se skrije pod vodo in utone. Otrok pa je plaval dobre volje dalje, ne vedoč, da je zaradi svoje šale izgubil mater.

Tržne cene

v Ljubljani 7. septembra t. l.

Pšenica hektoliter 9 gld. 75 kr.; — raž 6 gld. 17 kr.; — ječmen 5 gld. 20 kr.; — oves 2 gld. 95 kr.; ajda 6 gld. 34 kr.; — prosò 5 gld. 53 kr.; — korniza 6 gold. 40 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 12 kr.; — fižol hektoliter 7 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — mast — gld. 82 kr.; — špeh trišen — gld. 76 kr.; — špeh povojen — gld. 73 kr.; jajco po 2^{1/2} kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 54 kr.; — teletnine 61 kr.; — svinjsko meso 60 kr.; — sena 100 kilogramov 1 gld. 73 kr.; — slame 1 gold. 51 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 6 gold. 80 kr.; — mehka 4 gld. 50 kr.

Dunajska borza 7. septembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. d. lg v bankovcih	64 gld. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	67 " 35 "
Zlata renta	74 " 80 "
1860 drž. posojilo	111 " 80 "
Akcije narodne banke	847 —
Kreditne akcije	201 " 25 "
London	119 " 30 "
Napol.	9 " 56 "
C. kr. cekini	5 " 71 "
Srebro	104 " 75 "
Družne marke	58 " 65 "

Ohranitev zdravja

obstoji večjidel v čiščenji in snažnosti sokov in krv, ter v posebitvi dobrega prebavenja. To doseči je najboljši in zdatnejši pripomoček:

Dr. Rosa oživljavno mazilo.

Dr. Rosa oživljavno mazilo zadostuje vsem terjatvam najpopolnejše, ono oživlja celo delavnost prebavenja, ustvarja zdravo in čisto krv, in život pridobi zopet svojo prejšnjo moč in zdravje. — Ono je za vse bolezni prebavenja, posebno za zarinjenost teka, kisloto se riganje, napuhovanje, bruhanje, želodni krv, zaslivenje, kravnicu (zlato žilo), prenatlačenja želodeca z jedili itd., gotovi in ozdravljivi pripomoček, ki se pridobil zaradi izvrstnega učinka v kratkem času splošno razširjenje.

Velika steklenica 1 gold., mala steklenica 50 kr.

Na stotine priznanjevalnih spisov je razpoloženih. Razpošilja se na frankovane dopise proti poštnem povzetku na vse kraje.

Steinbruch pri Pešti 18. julija 1875.

Veleščovani gospod!

Dolžnost mi je, da vam obznam o izredno ugodnem učinku dr. Rose oživljavnega mazila. Več časa me je namreč mučilo tako želodeno zlo, da sem samo najlažje jedi užival, a se nikdar nasiliti mogel. Če sem le kaj več jedel, ali pa kaj mastnega užil, čutil sem težave in bolezni.

Rabil sem raznolična zdravila in sredstva, a vedno brez uspeha. Vaše izvrstno dr. Rose oživljavno mazilo mi je pa popolno zdravje dalo, in zahvaljevajo se vam najsrčnejše, prosim vas še itd. (pride naročba).

Spoštovanjem

Jože Kaspar.

V prijazno pozorjenje!

Da se ogne neljubim pomotam, naj p. n. naročniki povsodi izrečno: Dr. Rose oživljavne mazile iz B. Fragnerjeve lekarne v Pragi zahtevajo, kajti zapustil sem, da se jemalcem marsikje, ako samo oživljavnega mazila zahtevajo, in ne izrečno: Dr. Rose oživljavnega mazila, kako ničvredno mešanico daje.

Pravo se oživljavno mazilo dr. Rose dobiva le v glavni zalogi narjalca B. Fragnerja, lekarna pri „črem orlu“ v Pragi, ogel spornerske ulice št. 205—3.

V Ljubljani: pri lekarjih Gabriel Piccoli, Josipu Svobodi, Erazmu Biršiču; v Novem mestu: pri D. Rizoliju, lekarju; v Kočevji: pri Andreju Braunu.

Vse lekarne v Avstriji, kakor tudi večjidel materialne štacune imajo zaloge tega oživljavnega mazila.

Tamo se tudi dobiva:

Praško univerzalno hišno mazilo, gotovi in poskušeni pripomoček za ozdravje vseh prisadev, ran in oteklin po 25 kr. in 35 kr.

Mazilo za oglušenje.

Poskušeno in zaradi mnogo zdravniških poskušenj znano kot najgötovejši pripomoček za ozdravje močno oglušenih, ter za pridobitev popolnem izgubljenega slaha. 1 steklenica 1 gold. av. vej.

(76—11)

Razpis

službe sekundarija pri deželnih dobrodelnih napravah v Ljubljani.

Služba sekundarija pri deželnih dobrodelnih napravah v Ljubljani z letno remunerasijo 400 gold., s se stanovanjem v bolnišnici, s postrežbo, s 5 sežnji drv za kurjavo in z 18 fnt. sveč je izpraznjena, ter se bode na dobo dveh let oddala, ki se utegne po dveletnem dobrem službovanji še dvakrat po 1 leto podaljšati.

Prošnjiki za to službo imajo dokazati, da so doktorji zdravnštva, ali vsaj kirurgi z diplomo, ali pa, da so vsaj zdravniške visoke šole dovršili. Dokazati imajo tudi, da so nemškega in slovenskega jezika v govoru in pisanju popolno zmožni in neoženjeni.

Dotične prošnje s potrebnimi dokazi naj se pošljejo do

30. septembra 1877

vodstvu deželnih dobrodelnih naprav v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani 31. avgusta 1877.

Razglas

za 7 deželnih ustanov in za več plačajočih učencev na deželnej vino- in sadjerejski šoli na Slapu poleg Vipave.

Na deželnej vino- in sadjerejski šoli v Slapu poleg Vipave z dveletnim podukom izpraznjenih je za prihodnje šolsko leto, ki se prične dne 1. novembra, 7 deželnih ustanov v letnem znesku 120 gold.

Pravico do teh ustanov imajo ubogi si-novi Kranjskih kmetovalcev, ki so vsaj 16 let starci, čvrstega zdravja, lepega vedenja, in ki

Tujci.

6. septembra:

Europa: pi. Wolff iz Celovca. — Kermel iz Grada. — Gorup iz Reke. — Jaber iz Rima.

Pri Slonu: dr. Luber iz Gorce. — Galer iz Dunaja. — Hochwunder iz Trsta. — Kos iz Dunaja.

Pri Maliči: Aquaro iz Trsta. — Manasse iz Dunaja.

Za dame,

ki bi se hotele trgovinskemu stanu posvetiti, začne se 15. t. m.

privatni kurs

za podučevanje v jednostavnem in dvojnem knjigovodstvu in v drugih sem spadajočih trgovinskih veda, tudi v meniščem poslovanju. Oglasa naj se v F. Müllerjevem Announce-Bureau v Ljubljani, gospodske ulice, knežev dvor, kjer se natancuje poroča.

Javna izjava!!

Neugodne razmere nas silijo, da razpustimo svoj établissement na Dunaji in da vso zalogo blaga razprodamo pod fabriško ceno.

Da urno razprodamo, prodamo za samo

gld. 8.15

sledče praktične in dobre predmete:

- 1 preciziska ura s prično veržico vred; jamči se za eno leto za pravilno hojo.
- 1 mizna lampa s varnostnim gorivom, tako praktična.
- 1 mizni prt, eleganten, pisan, iz fine angorske volne.
- 10 jeklorezov, kopije slavnih mostrov, s katerimi se dve sobi lehko okinčate.
- 1 kuhalni aparat za čaj, s katerim se v 2 minutah skuha najboljši čaj.
- 1 terakota-kip, ob enem gorivo, fino izdelan, kinča vsako salon-sko mizo.
- 1 domino, kompleten, v leseni škatiji.
- 1 škatija za sladkor, palisandrov les, z najlepšim kiporezni de-

Vseh teh nastetih 50

gld. 8.15.

Za vse predmete se jamči.

Naslov: Vereinigte Export-Kompagnie,

Wien, Burgring 3.

Naročila z dežele proti povzetju urno.

so z dobrim vspehom dovršili vsaj ljudsko šolo. Ustanove se ne izplačujejo na roko, ampak dotedni dobivajo za to hrano, stanovanje in poduk v šoli.

Dalje je izpraznjenih več mest za plačajoče učence, kateri plačujejo po 120 gld. na leto za hrano in stanovanje in po 20 gld. šolnine na leto.

Sprejmó se tudi redni zunanjí učenci, ki plačujejo po 20 gold. šolnine na leto, in sicer za pol leta naprej.

Prošnjiki naj lastnoročno slovenski pisane prošnje do

30. septembra 1. 1877

če mogoče osobno izroče vodstvu deželne vino-in sadjerejske šole v Slapu.

Prošnjam je dodati rojstveni list ter spričevalo o čvrstem zdravju, lepem vedenju ter o dovršenej ljudskej šoli. Prošnjiki za ustanove predložiti morajo tudi ubožne liste, prošnjiki za plačajoča mesta pa primeren protipis vzdrževanja (Unterhaltsrevers).

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 4. septembra 1877.

Oznanilo.

Podpisano županstvo usoja si naznanjati, da bo dne **15. septembra** tekočega in vsakega naslednjega leta v Dornbergu letni trg za živino in različno drugo blago.

Županstvo v Dornbergu,

16. avgusta 1877.

Josip Šinigoj. župan.

Gospica,

ki je v znanem **Burrowem** muzikalnem zavodu v Gradcu pedagogični muzikalni kurs z najboljšim vspehom dovršila, si prisvojila najboljšo učno metodo in se z izvrstnimi spričali lehko izkaže, pripomorec se za sistematično podučevanje v glasoviru. Natančneje poroča F. Müllerjev Announce-Bureau v Ljubljani. (243-2)

Eden ali dva dijaka

se sprejmeta v stanovanje na št. Peterskem predmestju štev. 40 nova I. nadstropje pri nekem železniškem uradniku.

Naznanilo.

Trije fantje šolarji se vzamejo na hrano in stanovanje pri J. Uranič, na Marijinem trgu št. 4 v II. nadstropji, nasproti Frančiška a nov. Vprašuje se ravno tamkje.

Prjni katar

se urno odpravi.

Najnovejša

javna zahvalnica

z Dunaja, 2. marca 1877 od gospoda Karla Bergmüllerja, inženiera, IX., Liechtensteinstrasse 27.

C. kr. fabriki sladnih preparatov, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Vaše blagorodje!

Prehладil sem se in dobil prjni katar, da sem bil primoran, v Vaših preparatih pomoci iskati. Kupil sem si dve flaši zdravstvene pive iz sladnega izlečka in sem ga rabil po navodu. **Katar je bil uže pri prvi flaši skoraj odstranjen, in zato smem Vaše prave Hoffove sladne preparate usakemu zares najtopljejše priporočati, kajti ne dajo se zlatom placiati, ker tako naglo in ugodno zdravijo.** Prosim, da te moje vrste v blagor človeštva po časnikih naznamite. Denes prosim, da mi pošljete paket prsnih bonbonov iz sladnega ekstrakta.

Spoštovanjem

Karl Bergmüller, inženier, Dunaj IX., Liechtensteinstrasse Nr. 27.

■ Pravi Hoffovi sladni bonboni so v modrem papirju.

V Ljubljani pri **Gabr. Piccoli**, lekarna pri "angelju varhu" na dunajskej cesti.

Čistenje in izboljšanje vina z marzeljsko žolco,

najboljše, najpripravnjše, cenó in dozdaj nedoseženo sredstvo, da vino čisti, da mu dá lepo svitlobo in da mu vzame slab sodov in gnijilobi okus. Poduk v obéh deželnih jezikih zastonj. Naj se obrača na **agenturo A. Hartmannova v Ljubljani.**

Poziv staršem in jerobom!

Obleke za dijake vsake velikosti, tudi specijalnosti v otročjih oblačilih, po čudno nizkej ceni, dobivajo se pri

M. Neumann-u,

v Ljubljani, slonove ulice, Lukman-ova hiša.

Grobni kameni in grobni spominki

in sicer:

Grobni kameni od 5 gl. naprej za vsako ceno.

Tudi imam najnovejše slike grobnih spominkov domačih in tujih dežel, in se, ako kdo želi, ti pokažejo.

Tudi se marmorova sipa vedno zastonj dobiva pri

Petru Thomann-u,
kamnoseku v Ljubljani.